

Határozatok Tára

PAOLO MENGOZZI
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2017. december 5.¹

C-301/16. P. sz. ügy

**Európai Bizottság
kontra**

Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd

„Fellebbezés – Dömping – Kínából származó szolárüveg behozatala – 1225/2009/EK rendelet – A 2. cikk (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdése – A piacgazdasági feltételek mellett működő vállalkozás jogállása – A korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott jelentős torzulás fogalma – Adókedvezmények – Indokolási kötelezettség – Eljárási szabálytalanságok”

1. A nem piacgazdasági rendszerrel rendelkező országokból származó behozatal kezelése az uniós dömpingellenes jog keretében, illetve konkrétan a Kínából származó behozatal kezelése rendkívül aktuális, élénk vita tárgyát képező kérdés.

2. A jelen indítvány ismertetésének időpontjában egyrészt e kérdést érintően a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) illetékes szervei előtt folyamatban van egy a Kínai Népköztársaság által az Európai Unióval szemben indított peres eljárás.² A kínai hatóságok által a WTO elé terjesztett panasz azt a szabályozást érinti, amely az uniós jogban jelenleg „nem piacgazdasággal rendelkező országgént” megjelölt országokból származó behozatal esetén a rendes érték, és így a dömpingkülönbözet számítására vonatkozik. Konkrétan az (EU) 2016/1036 rendelet³ 2. cikke (7) bekezdésének rendelkezéseit érinti, amelyek lényegileg megfelelnek a jelen ügyben szereplő rendelkezéseknek, vagyis az 1225/2009/EK rendelet⁴ (a továbbiakban: alaprendelet) 2. cikkének (7) bekezdésében található rendelkezéseknek.

3. Másrészt a nem piacgazdasággal rendelkező országokból származó behozatal uniós jogi dömpingellenes szabályozása átalakulóban van. Legújabbban ugyanis az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsának tárgyalói egyetértésre jutottak az Európai Bizottság által e szabályozás módosítása céljából előterjesztett javaslatot illetően.⁵ Az új jogszabály új módszertant vezet be az olyan harmadik országokból érkező behozatalhoz tartozó dömpingkülönbözetek számításához, amelyekben a gazdaságot jelentős piaci torzulások vagy kiterjedt állami beavatkozások jellemzik.⁶

1 Eredeti nyelv: francia.

2 WT/DS516. sz. eljárás.

3 Az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i tanácsi rendelet (HL 2016. L 176., 21. o.).

4 Az Európai Közösségekben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i tanácsi rendelet (HL 2009. L 343., 51. o., helyesbítések: HL 2010. L 7., 22. o.; HL 2016. L 44., 20. o.). E rendeletet a 2016/1036 rendelet helyezte hatályon kívül.

5 A 2016/1036 rendelet és az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozattal szembeni védelemről szóló (EU) 2016/1037 rendelet módosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló, 2016. november 9-i bizottsági javaslat (COM(2016) 721 final).

6 Lásd e tekintetben az Európai Bizottság 2017. október 3-i sajtóközleményét (IP/17/3668) és az ugyanezen a napon kelt ismertetőt (MEMO/17/3703).

4. A jelen ügy a nem piacgazdasággal rendelkező országgént megjelölt országokból származó behozatal uniós dömpingellenes jog keretében történő kezelésével kapcsolatos vita keretébe illeszkedik. Konkrétabban azon feltételeket érinti, amelyeknek a többek között kínai gyártónak kell megfelelnie a jog jelenlegi állása szerint annak érdekében, hogy elismerjék a piacgazdasági feltételek alapján működő társaság jogállását (a továbbiakban: MET-jogállás) az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) és c) pontja alapján.

5. A jelen ügy egy fellebbezéssel kapcsolatos, amelyben a Bizottság azt kéri a Bíróságtól, hogy helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszékének a Xinyi PV Products (Anhui) Holdings kontra Bizottság ügyben 2016. március 16-án hozott ítéletét⁷, amellyel a Törvényszék, helyt adva a Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd (a továbbiakban: Xinyi) kínai társaság keresetének, megsemmisítette a 470/2014/EU végrehajtási rendeletet⁸ (a továbbiakban: a vitatott rendelet), amennyiben e rendelet az említett társaságot érintette. Összefoglalva, a Törvényszék azt mondta ki, hogy a Bizottság tévesen tagadta meg a Xinyi esetében a MET-jogállás elismerését, úgy ítélve meg, hogy a Xinyire vonatkozó kínai jogszabályok által előírt két adórendszer miatt annak költségeit és pénzügyi helyzetét nem érintették „a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott torzulások”.

6. Így tehát az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdésében szereplő „korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott” fogalom áll a jelen ügy középpontjában, illetve ez jelenti azt a kérdést, amelynek tekintetében a Bíróságnak felvilágosítást kell szolgáltatnia.

I. Jogi háttér

7. Az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdése értelmében:

„a) A nem piacgazdasággal rendelkező országokból [(beleértve, Azerbajdzsánt, Észak-Koreát, Fehéroroszországot, Tádzsikisztánt, Türkmenisztánt és Üzbegisztánt)] származó behozatal esetében a rendes értéket egy piacgazdasággal rendelkező harmadik ország ára vagy számtanilag képzett értéke vagy az ilyen harmadik országból más országokba – beleértve a Közösséget is – történő kivitel esetén felszámított ár alapján kell megállapítani, illetve, ha ez nem lehetséges, bármilyen más észszerű alapon megállapítható, ideértve a hasonló termékért a Közösségben ténylegesen fizetett vagy fizetendő árat, és azt szükség esetén megfelelően módosítani kell úgy, hogy egy észszerűen elfogadható haszonkulcsot is magában foglaljon.

[...]

b) A Kazahsztánból, valamint a vizsgálat kezdeményezésének idején WTO-tag, nem piacgazdasággal rendelkező országból származó behozattal kapcsolatos dömpingellenes vizsgálatok során a rendes értéket az (1)–(6) bekezdésnek megfelelően kell meghatározni, amennyiben a vizsgálat alá eső egy vagy több gyártó megfelelően indokolt kérelme alapján, valamint a c) pontban előírt kritériumoknak és eljárásoknak megfelelően kimutatható, hogy piacgazdasági feltételek érvényesülnek e gyártó vagy gyártók számára az érintett hasonló termék gyártása és értékesítése tekintetében. Ettől eltérő esetben az a) pontban megállapított szabályokat kell alkalmazni.

⁷ T-586/14, EU:T:2016:154.

⁸ A Kínai Népköztársaságból származó szolaréveg behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2014. május 13-i bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2014. L 142., 1. o.).

- c) A b) pont szerinti [kérelemnek] elegendő bizonyítékot kell tartalmaznia arra nézve, hogy a gyártó piacgazdasági feltételek alapján működik, vagyis, hogy:
- a vállalkozás döntéseit az árak, a költségek és a ráfordítások tekintetében, beleértve például a nyersanyagokat, a technológia és a munkaerő költségeit, a teljesítményt, az értékesítéseket és a beruházásokat, a keresletet és a kínálatot tükröző piaci jelzések alapján hozzák meg, e tekintetben jelentős állami beavatkozás nélkül, továbbá a főbb ráfordítások költségei alapvetően a piaci értékeket tükrözik,
  - a vállalkozás egy átlátható könyvelést vezet, amelyet a nemzetközi számviteli szabályoknak megfelelően független könyvvizsgálat alá vetnek, és amelyet minden területen alkalmaznak,
  - a vállalkozás termelési költségeit és pénzügyi helyzetét nem érintik a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott jelentős torzulások, különösen az eszközérték-csökkenés leírása, az egyéb leírások, a barterkereskedelem és az adósságkiegyenlítés útján történő fizetés,
  - az érintett vállalkozás a csődre és a tulajdonjogra vonatkozó jogszabályok hatálya alá tartozik, amelyek jogbiztonságot és stabilitást biztosítanak a vállalkozás működése számára, és
  - a valutaváltásokat piaci árfolyamon végzik.

[...]”

II. A jogvita előzményei és a vitatott rendelet

8. A jogvita előzményeit részletesen ismerteti a megtámadott ítélet 1–18. pontja, amelyre hivatkozom. A jelen eljárás szempontjából annak felidézésére szorítokozom, hogy 2013. február 28-án a Bizottság dömpingellenes eljárást indított a Kínai Népköztársaságból származó egyes szolárüvegtermékek behozatalát illetően.⁹

9. A vizsgálat során a Xinyi – egy kínai székhelyű szolárüveg-gyártó és exportáló társaság, amelynek egyedüli részvényese a hongkongi (Kína) székhelyű Xinyi Solar (Hong Kong) Ltd – azt kérte a Bizottságtól, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja értelmében ismerje el MET-jogállását.

10. 2013. augusztus 22-i levelében a Bizottság arról tájékoztatta a Xinyit, hogy kizárólag amiatt nem adhatott helyt kérelmének, hogy nem teljesítette e jogállás elismerésének az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában előírt harmadik kritériumát.

11. E levélben a Bizottság megállapította a következőket:

„A vizsgálat feltárta, hogy a [Xinyi] különböző társaságiadó-kedvezményekben részesült, nevezetesen a következőkben:

- a „két évig adómentesség, három évig fele adó” elnevezésű program. Ezen adórendszer révén a külföldi tőkével működő társaságok két éven át teljes adómentességben (0%) részesülnek, majd ezt követően három évig a 25%-os általános adókulcs helyett 12,5%-os adókulcs vonatkozik rájuk.

⁹ Értesítés a Kínai Népköztársaságból származó szolárüveg behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról (HL 2013. C 58., 6. o.).

- a csúcstechnológiát alkalmazó vállalkozásokra vonatkozó adórendszer. E rendszer alapján a társaságra a 25%-os általános adókulcs helyett 15%-os kedvezményes adókulcs vonatkozik. E kedvezményes adókulcs egy lényegében folyamatosan kiigazítható támogatást képez, amelynek célja egyúttal az, hogy a kedvezményes adókulcsok révén befektetéseket vonzzon, ezzel torzítva a versenyt.

Megállapítható, hogy a kedvezményes adókulcsok jelentős pénzügyi előnnyel járnak, így a [Xinyinek] nem sikerült bizonyítania, hogy a gyártási költségeit és a pénzügyi helyzetét nem érintették a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott jelentős torzulások [...].

Következésképpen a Bizottság javasolja a [Xinyi MET-jogállás elismerése iránti kérelmének] az elutasítását.”

12. Ezt követően a Xinyi által előterjesztett észrevételekre választ adó, 2013. szeptember 13-i levelében a Bizottság megerősítette a MET-jogállás elismerése iránt e társaság által benyújtott kérelem elutasítását, megállapítva a következőket:

„A kormány által stratégiai jelentőségűnek tekintett bizonyos társaságokra vagy gazdasági ágazatokra alkalmazandó [kedvező] társaságiadó-rendszer magában foglalja, hogy ezen adórendszert nem piacgazdasági keretek között fogadták el, hanem az továbbra is döntő részben az állami tervezés eredménye, és ezért a[z alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdésében szereplő] harmadik kritérium hatálya alá tartozhat. A kedvezményes adókulcson alapuló rendszer alkalmazása megváltoztatja a vonzó befektetési célponttá váláshoz a vállalat által elérendő adózás előtti eredményt [...]

E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a [Xinyire] kedvezményes (14,01%-os) adókulcs volt alkalmazható, mivel [a Xinyire] egyidejűleg vonatkozott a csúcstechnológiát alkalmazó vállalkozásokra alkalmazandó, illetve a »két évig adómentesség, három évig fele adó« elnevezésű program szerinti adórendszer. Ennek együttes hatása az általános (25%-os) kulcshoz képest egy lényegesen alacsonyabb adókulcs volt, ami különösen azt a célt szolgálhatta, hogy a kedvezményes kulcsok mellett a társaság vonzó célponttá váljon a tőkebefektetések számára, ezzel befolyást gyakorolva a társaság általános pénzügyi és gazdasági helyzetére. [...]”

13. 2013. november 26-án az Európai Bizottság elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó szolarüveg behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló 1205/2013/EU rendeletet.¹⁰ E rendeletben a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a Xinyi, amely többek között a kedvezményes adórendszer hatálya alá tartozott, nem tudta bizonyítani, hogy esetében nem állnak fenn a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott jelentős torzulások, és ebből következően e társaság nem felelt meg a MET-jogállás elismeréséhez az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában előírt harmadik kritériumnak.¹¹ A Bizottság ily módon 39,3%-os ideiglenes dömpingellenes vámot írt elő a Xinyi által gyártott érintett termék behozatalára.

¹⁰ HL 2013. L 316., 8. o.

¹¹ Lásd az 1205/2013 rendelet (34)–(47) preambulumbekendését és konkrétan a (41) és (43) preambulumbekendését.

14. 2014. május 13-án a Bizottság elfogadta a vitatott rendeletet, amelyben megerősítette az 1205/2013 rendeletben szereplő azon megállapításokat, amelyek szerint a MET-jogállás elismerésére irányuló kérelmeket, többek között a Xinyi által előterjesztett kérelmet, el kell utasítani.¹² E körülmények között 36,1%-os végleges dömpingellenes vámot vetettek ki be a Xinyi által gyártott egyes szolárüvegtermékek behozatalára.¹³

III. A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

15. A Törvényszék Hivatalához 2014. augusztus 7-én benyújtott keresetlevelével a Xinyi a vitatott rendelet megsemmisítését kérte, keresetének alátámasztására négy jogalapot terjesztve elő.

16. A megtámadott ítéletben a Törvényszék kizárólag az első, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja harmadik francia bekezdésének megsértésére alapított jogalapot vizsgálta meg, és első részének helyt is adott.

17. E részben a Xinyi azt kifogásolta, hogy a Bizottság a vitatott rendeletben jogellenesen állapította meg, hogy a felperes számára biztosított – a jelen indítvány 11. pontjában említett – adókedvezmények a „nem piacgazdasági rendszerből áthozott”, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdése értelmében vett torzulásokat képeztek.

18. E tekintetben a Törvényszék először megállapította, hogy az e rendelkezés értelmében vett, nem piacgazdasági rendszerből „áthozott” kedvezmények nem foglalnak magukban bármely kedvezményt, hacsak nem kívánjuk megkérdőjelezni az említett rendelkezésben szereplő példák hatékony érvényesülését és szemléltető jellegét. A Törvényszék szerint az „áthozott” kifejezést úgy kell értelmezni, hogy az azt jelenti, hogy a szóban forgó torzulás a korábbi, nem piacgazdasági rendszer eredménye vagy következménye. Ennélfogva kizárólag azok az előnyök relevánsak az említett rendelkezés alkalmazása szempontjából, amelyek a korábbi, nem piacgazdasági rendszer következményei.¹⁴

19. Ezen előfeltevések alapján a Törvényszék megállapította, hogy a jelen ügyben a szóban forgó adókedvezmények nem tekinthetők egy korábbi, nem piacgazdasági rendszerből „áthozottnak” abban az értelemben, hogy azok egy ilyen rendszer eredményei vagy következményei lennének. A Törvényszék szerint ismert ugyanis, hogy meghatározott időtartamra szóló adómentesség vagy kedvezményes adókulcs formájában a piacgazdaságú országok is adókedvezményben részesítenek vállalkozásokat, amint az egyebekben a Bíróság állami támogatásokkal kapcsolatos ítélkezési gyakorlatából is kitűnik.¹⁵

20. A Törvényszék ezt követően megállapította, hogy ezt az értékelést nem kérdőjelezhetik meg a Bizottság által az eljárás során előterjesztett különböző érvek sem.¹⁶

21. Először is a megtámadott ítélet 69. pontjában a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó adókedvezményeknek a Kína által megvalósított ötéves tervekhez való közvetett kapcsolódására alapított, a Bizottság által előadott érv túlzott formalizmuson alapul. A Törvényszék szerint az említett tervek fennmaradása nem feltétlenül vonja maga után azt, hogy az említett rendszerek a korábbi, nem

12 Lásd a vitatott rendelet (34) preambulumbekendését.

13 Lásd a vitatott rendelet 1. cikkének (2) bekezdését. E 36,1%-os tételt később 75,4%-os tétel váltotta fel az (EU) 2015/588 rendelettel módosított, a Kínai Népköztársaságból származó szolárüveg behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló 470/2014/EU végrehajtási rendeletnek az 1225/2009 rendelet 12. cikke szerinti újbóli, visszanyerésre vonatkozó vizsgálatot követő módosításáról szóló, 2015. augusztus 13-i (EU) 2015/1394 bizottsági végrehajtási rendeletnek (HL 2015. L 215., 42. o.) megfelelően.

14 A megtámadott ítélet 63. és 64. pontja.

15 A megtámadott ítélet 65. és 66. pontja.

16 Lásd a megtámadott ítélet 68–78. pontját.

piacgazdaságon alapuló kínai rendszerből származnak, hacsak nem tekintjük úgy, hogy a Kínában elfogadott és valamely tervhez kapcsolható összes intézkedés a korábbi, nem piacgazdasági kínai rendszerből származik, ami megfosztaná hatékony érvényesülésétől az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) és c) pontját.

22. Másodszor a megtámadott ítélet 75. és 76. pontjában a Törvényszék elutasította a Bizottság azon érvét, amely szerint a szóban forgó adórendszerek nem követnek jogszerű célkitűzéseket. Egyrészt a Törvényszék szerint nem vitatható, hogy egy adott ország által stratégiai jelentőségűnek ítélt bizonyos tevékenységi ágazatoknak, így a csúcstechnológiák ágazatának a támogatása – a szóban forgó intézkedéseknek különösen az állami támogatásokra vonatkozó uniós jogra tekintettel való jogszerűségétől függetlenül – a piacgazdaságokon belüli jogszerű célkitűzést képez. Másrészt a külföldi befektetések vonzására irányuló célkitűzést több piacgazdaságú ország is követ, és az nem fér össze a vállalkozások kollektív vagy állami tulajdonán alapuló gazdaságszervezési formával, ahol e vállalkozások egy központi tervben megállapított termelési célkitűzéseket követnek, ami egy nem piacgazdasági rendszer jellemzője.

23. Harmadszor a megtámadott ítélet 77. és 78. pontjában a Törvényszék elutasította a Bizottság azon érvét, amely szerint a szóban forgó adókedvezmények az elérni kívánt célkitűzéshez közvetlenül kapcsolódó költségeken túlmenően a Xinyi teljes pénzügyi eredményére és így általános gazdasági helyzetére is hatást gyakorolnak. A Törvényszék szerint egy ilyen évrre csupán a Xinyi gyártási költségeit és pénzügyi helyzetét érintő, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdése értelmében vett esetleges torzulás jelentősége tekintetében lehetne eredményesen hivatkozni, és nem annak megállapítása érdekében, hogy az említett torzulás az ugyanezen rendelkezés értelmében vett, a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből származik.

24. E megfontolások alapján a Törvényszék megállapította, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett el akkor, amikor az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdése alapján megtagadta a Xinyi MET-jogállásának elismerését. Így tehát megsemmisítette a vitatott rendelet 1. cikkét, az e társaságra vonatkozó részében, anélkül, hogy megvizsgálta volna a társaság által hivatkozott egyéb jogalapokat.

IV. A Bíróság előtti eljárás és a felek kérelmei

25. Fellebbezésében a Bizottság azt kéri a Bíróságtól, hogy helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, jogi megalapozottság hiányában utasítsa el az első fokon indított kereset első jogalapjának első részét, az ügyet utalja vissza a Törvényszék elé annak érdekében, hogy az ismét megvizsgálja az első jogalap második részét, valamint az első fokon indított kereset második, harmadik és negyedik jogalapját, továbbá hogy jelenleg ne határozzon a két eljárás költségeiről.

26. A Xinyi azt kéri a Bíróságtól, hogy utasítsa el a fellebbezést, és kötelezze a Bizottságot, illetve a beavatkozó feleket a költségek viselésére.

27. A Bíróság elnöke 2016. október 13-i végzésével engedélyezte a GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (a továbbiakban: GMB) beavatkozását a Bizottság kérelmeinek támogatása érdekében.

28. A Bíróság számos, írásban megválaszolandó kérdést intézett a felekhez. A Bizottság, a Xinyi, valamint a GMB ezekre az előírt határidőben válaszolt, a 2017. június 21-i tárgyaláson pedig ismertették szóbeli előadásait.

V. Elemzés

29. Fellebbezésének alátámasztásaként a Bizottság három jogalapra hivatkozik. Az első jogalap az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja harmadik francia bekezdésének értelmezése során elkövetett téves jogalkalmazásra vonatkozik. Második és harmadik jogalapjával a Bizottság azt kifogásolja, hogy a Törvényszék megsértette az indokolási kötelezettséget, illetve eljárási szabálytalanságokat követett el.

A. Az első, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontja harmadik francia bekezdésének értelmezése során elkövetett téves jogalkalmazásra vonatkozó jogalapról

1. Előzetes észrevételek

30. Első jogalapjával a GMB által támogatott Bizottság előadja, hogy a megtámadott ítéletben a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdésében szereplő rendelkezés értelmezése során.

31. E rendelkezés rögzíti a harmadik feltételt azon öt kritérium közül, amelyeknek a nem piacgazdasággal rendelkező országbeli termelőnek kell megfelelnie annak érdekében, hogy elismerjék MET-jogállását.

32. E tekintetben előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 2. cikkének (7) bekezdésével az uniós jogalkotó olyan különleges rendszert kíván bevezetni, amely a rendes érték kiszámítására vonatkozó részletes szabályokat határoz meg a nem piacgazdaságú országokból származó behozatal tekintetében.¹⁷

33. Konkrétabban, annak elkerülése érdekében, hogy olyan árakat és költségeket vegyenek figyelembe, amelyek nem a rendes piaci erők következtében előálló tényezők, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének a) pontja úgy rendelkezik, hogy a nem piacgazdaságú országokból származó behozatal esetében a rendes értéket nem az ugyanezen cikk (1)–(6) bekezdésében foglalt általános szabály szerint állapítják meg, hanem főszabály szerint az ún. „analóg ország módszer” szerint, vagyis egy piacgazdaságú harmadik országban alkalmazott ár vagy számtanilag képzett érték alapján kell meghatározni¹⁸ (ebben az esetben Törökország került kiválasztásra).

34. Mindazonáltal az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) pontja értelmében a többek között a Kínából származó behozattal kapcsolatos dömpingellenes vizsgálatok során a rendes értéket nem az analóg ország módszer, hanem az érintett gyártó (exportőr) sajátos árai és költségei alapján kell meghatározni. Ennek érdekében az érintett gyártónak ugyanakkor megfelelően indokolt kérelmet kell benyújtania, amely alkalmas annak alátámasztására, az ugyanazon bekezdés c) pontjában előírt öt feltételnek és eljárásoknak megfelelően, hogy számára piacgazdasági feltételek érvényesülnek az érintett hasonló termék gyártása és értékesítése tekintetében.¹⁹

¹⁷ Lásd: 2015. július 16-i Bizottság kontra Rusal Armenal ítélet (C-21/14 P, EU:C:2015:494, 47. pont).

¹⁸ Lásd ebben az értelemben: 2012. július 19-i Tanács kontra Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group ítélet (C-337/09 P, EU:C:2012:471, 66. pont).

¹⁹ Lásd ebben az értelemben: 2012. július 19-i Tanács kontra Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group ítélet (C-337/09 P, EU:C:2012:471, 67. pont).

35. E rendelkezés értelmében tehát minden olyan gyártónak, aki e szabályok alkalmazását kéri, elegendő bizonyítékot kell benyújtania arra nézve, hogy megfelel az ott szereplő öt feltételnek, és hogy ily módon úgy tekinthető, hogy piacgazdasági feltételek alapján működik.²⁰ Következésképpen nem az uniós intézményeknek kell bizonyítaniuk, hogy a gyártó nem felel meg az említett jogállás megadása feltételeinek.²¹

36. Ezzel szemben a Tanácsnak és a Bizottságnak kell mérlegelnie azt, hogy az érintett gyártó által benyújtott adatok elegendők-e annak bizonyítására, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontja által a MET elismerése tekintetében előírt feltételei teljesülnek, és az uniós bíróság feladata annak vizsgálata, hogy ez a mérlegelés nem tartalmaz-e nyilvánvaló hibát.²²

37. A jelen ügyben a Bizottság kizárólag azzal az indokkal tagadta meg a Xinyi MET-jogállásának elismerését, hogy – mivel az a jelen indítvány 11. pontjában említett két adórendszer hatálya alá tartozott – nem bizonyította kielégítő módon, hogy megfelel az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdésében előírt kritériumnak. Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában előírt további négy kritériumot ezzel szemben a Bizottság teljesítettnek tekintette.

38. Az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdése szerint a Kínából származó gyártó csak akkor tekinthető úgy, hogy piacgazdasági feltételek alapján működik, és így csak akkor ismerhető el a MET-jogállása, ha elegendő bizonyítékot szolgáltat arra, hogy „termelési költségeit és pénzügyi helyzetét nem érintik a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott jelentős torzulások”.

39. A megtámadott ítéletben a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor úgy ítélte meg, hogy a kínai hatóságok által a Xinyi részére biztosított adókedvezményekből eredő torzulás „a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott” torzulás. A Törvényszék ezzel szemben nem döntött arról a kérdésről, hogy a Bizottság megalapozottan tekintette-e úgy, hogy a szóban forgó adókedvezmények jelentősnek minősíthető torzulásokat eredményeztek.

2. A felek érveinek rövid összefoglalása

40. Első, öt részre osztott jogalapjában a Bizottság vitatja a Törvényszék által a megtámadott ítéletben az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdésében szereplő, „a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott” kifejezésnek tulajdonított értelmezést.

41. Először is a Bizottság szerint, ellentétben a Törvényszék által megállapítottakkal, ahhoz, hogy úgy lehessen tekinteni, hogy egy intézkedés „a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott” elem, elegendő azt bizonyítani, hogy az egy öt éves terv végrehajtását szolgálja, másrészt pedig az ilyen értelmezés nem fosztja meg hatékony érvényesülésétől az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdését.²³

20 2012. július 19-i Tanács kontra Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group ítélet (C-337/09 P, EU:C:2012:471, 69. pont).

21 2012. február 2-i Brosmann Footwear (HK) és társai kontra Tanács ítélet (C-249/10 P, EU:C:2012:53, 32. pont).

22 2012. február 2-i Brosmann Footwear (HK) és társai kontra Tanács ítélet (C-249/10 P, EU:C:2012:53, 32. pont); 2012. július 19-i Tanács kontra Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group ítélet (C-337/09 P, EU:C:2012:471, 70. pont).

23 A megtámadott ítélet 63. és 69. pontja.

42. Másodszor pontatlan az az állítás, hogy az egy adott ország által stratégiai jelentőségűnek ítélt bizonyos gazdasági ágazatoknak biztosított támogatás a piacgazdaságokon belüli jogszerű célkitűzést képez.²⁴ A szociális piacgazdaságban megengedett állami beavatkozások célja ugyanis mindig az általános érdek követése, nem pedig „bajnokok” kiválasztása, vagy egy „stratégiaiainak” nyilvánított ágazat előnyben részesítése valamely másikkhoz képest.

43. Harmadszor a szóban forgó adórendszerek nem hasonlíthatók össze a piacgazdaságban nyújtott támogatásokkal.²⁵ E szabályozások ugyanis a támogatásokkal ellentétben nem célzottak, és nem korlátozódnak a valamely beruházáshoz kapcsolódó költségek egy sajátos kategóriájához, továbbá időben sem korlátozottak.

44. Negyedszer a Törvényszék tévesen tekintette úgy, hogy a megtámadott ítélet 66. pontjában hivatkozott ítéletekben jogellenesnek ítélt állami támogatások összehasonlíthatók a szóban forgó adóintézkedésekkel.

45. Ötödször téves a megtámadott ítéletben végzett elemzés mögött meghúzódó „nem piacgazdasággal rendelkező ország” fogalma. Különösen, az említett fogalom sokkal szélesebb, mint amelynek a jellemzőit a Törvényszék a megtámadott ítélet 76. pontjában említette, és amely megfelel az „állami kereskedelmű ország” hagyományos fogalmának.

46. A Xinyi erre először is úgy válaszol, hogy a jelen jogalap első része új állításon alapul, és így elfogadhatatlan. Ezenkívül a Bizottság semmilyen bizonyítékot nem hozott fel az érintett ötéves tervek jellegét és céljait illetően, továbbá nem fejtette ki, hogy a valamely intézkedés és az ilyen terv közötti bármiféle kapcsolatnak miért kellene automatikusan magával vonnia a MET-jogállás iránti kérelmek elutasítását.

47. Másodszor a MET-jogállásra vonatkozó harmadik feltétel célja nem annak értékelése, hogy mi jogszerű egy piacgazdaságban, hanem annak, hogy mi jelent korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott torzulást. A Xinyi számos példát szolgáltatott a Törvényszék részére a piacgazdasággal rendelkező országok által nyújtott támogatásokról és kizárólag a Törvényszékre tartozik az elé terjesztett, illetve a rendelkezésére álló bizonyítékok értékelése. A Bizottság e tekintetben egyáltalán nem hivatkozott a bizonyítékok elferdítésére.

48. Harmadszor a Bizottság semmilyen körülményt nem terjesztett elő annak bizonyítására, hogy kizárólag a piacgazdaságban létező támogatások célzottak, illetve ezek szorítkoznak a követett célok eléréséhez szükséges állami finanszírozásra. Végül az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdése nem arra a kérdésre vonatkozik, hogy egy torzulás olyan típusú-e, amely elfogadható a piacgazdaságban, hanem arra, hogy olyan típusú torzulás-e, amely a korábbi, nem piacgazdasági rendszerben elfogadható volt.

49. Negyedszer a Xinyi úgy véli, hogy a Törvényszék által a megtámadott ítélet 66. és 67. pontjában a piacgazdaságban nyújtott adókedvezmények kapcsán tett megállapítások olyan ténybeli értékeléseket jelentenek, amelyek a felülvizsgálati szakaszban nem vizsgálhatók, mivel a Bizottság sem nem állította, hogy nyilvánvalóan elferdítették a bizonyítékokat, se nem támasztotta alá azt.

50. Ötödször a Xinyi szerint az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdésében szereplő „korábbi” kifejezés alapján egyáltalán nem kétséges, hogy a MET-jogállás iránti, a kínai gyártók által 1998. július 1-jét, vagyis az e jogállás megszerzését lehetővé tévő 905/98/EK rendelet²⁶ hatálybalépését követően benyújtott kérelmek elbírálása érdekében a Bizottságnak meg kell

²⁴ Lásd a megtámadott ítélet 74–76. pontját.

²⁵ Lásd a megtámadott ítélet 77. és 78. pontját.

²⁶ Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló 384/96/EK rendelet módosításáról szóló, 1998. április 27-i tanácsi rendelet (HL 1998. L 128., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.).

vizsgálja, hogy léteznek az ezen időpontot megelőzően, vagyis abban az időszakban érvényesülő nem piacgazdasági rendszerből áthozott torzulások, amikor a Kínai Népköztársaság még hagyományos állami kereskedelmű ország volt. A megtámadott ítélet 76. pontjában tehát a Törvényszék megalapozottan értelmezte az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdésében szereplő „nem piacgazdasági rendszer” fogalmát olyannak, mint amely egy állami kereskedelmű gazdaság fogalmának felel meg.

3. Jogi értékelés

51. A Törvényszék által a megtámadott ítéletben az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdésében szereplő, „a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott” kifejezésnek tulajdonított értelmezés kérdése, amely a Bizottság első jogalapjának központi elemét képezi, tisztán jogkérdésnek minősül, és ezáltal az az Európai Unió bíróságainak teljes körű ellenőrzése alá tartozik, továbbá e vonatkozásában az uniós intézmények nem rendelkeznek mérlegelési mozgástérrel.²⁷

52. Ahhoz, hogy értelmezni lehessen e kifejezést és válaszolni lehessen a Bizottság által felhozott érvekre, álláspontom szerint a MET-jogállás uniós jogba való bevezetése mögött meghúzódó indok elemzéséből kell kiindulni. Ez az elemzés lehetővé teszi a kínai gazdasági rendszer uniós dömpingellenes jog szempontjából történő jellemzését.

a) A MET-jogállás uniós jogba való bevezetése mögött meghúzódó indok és a kínai gazdasági rendszer uniós dömpingellenes jog szempontjából történő jellemzése

53. A piacgazdasággal nem rendelkező országokból származó behozatal uniós dömpingellenes jogban való kezelésének kérdése az 50-es évekre nyúlik vissza.²⁸

54. Ugyanakkor csak 1979-ben, az 1681/79/EGK rendelet elfogadásával vezettek be konkrét szabályokat az uniós jogba a területen kialakult gyakorlat kodifikálása érdekében.²⁹

55. A 905/98 rendelet vezette be az uniós jogba többek között a Kínából származó gyártók azon lehetőségét, hogy kérjék a jelen ügy releváns tényállása idején hatályos alaprendeletben előírtak szerint a MET-jogállás elismerését.

56. E rendeletjavaslatot azzal a kimondott céllal terjesztették elő, hogy a piacgazdasággal nem rendelkező ország jogállásához kapcsolódó uniós dömpingellenes gyakorlatot érintő kiigazításokat vezessenek be a célból, hogy elismerjék a Kína és Oroszország által gazdaságuk reformja érdekében tett erőfeszítéseket.³⁰

²⁷ Lásd ebben az értelemben, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának első francia bekezdésében szereplő rendelkezést illetően: Kokott főtanácsnok Tanács kontra Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group ügyre vonatkozó indítványa (C-337/09 P, EU:C:2012:22, 42. pont).

²⁸ E tekintetben lásd a dömpingellenes eljárásokban a piacgazdasággal nem rendelkező régi országokkal szembeni bánásmódra, illetve a 384/96/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló tanácsi rendeletjavaslatra irányuló, a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek címzett 1997. december 12-i bizottsági közlemény (COM(97) 677 végleges) indokolását, illetve 4–6. pontját.

²⁹ Az Európai Gazdasági Közösségben tagsággal nem rendelkező országok által folytatott dömping, illetve az azok által nyújtott prémiumok és szubvenciók elleni védelemről szóló 459/68/EGK rendelet módosításáról szóló, 1979. augusztus 1-jei tanácsi rendelet (HL 1979. L 196., 1. o.), amely az Európai Gazdasági Közösségben tagsággal nem rendelkező országok által folytatott dömping, illetve az azok által nyújtott prémiumok és szubvenciók elleni védelemről szóló, 1968. április 5-i 459/68/EGK tanácsi rendelet (HL 1968. L 93., 1. o.) több rendelkezését módosította. Lásd konkrétan az 1681/79 rendelet hatodik preambulumbekendését.

³⁰ E tekintetben lásd a jelen indítvány 28. lábjegyzetében hivatkozott közleményt (COM(97) 677 végleges) és rendeletjavaslatot. Lásd még az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló rendelet módosításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatot (COM 2000(363) végleges).

57. E tekintetben, amint arra a Bíróságnak már volt alkalma rámutatni,³¹ a 905/98 rendelet negyedik és ötödik preambulumbekzdéséből következik, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése b) és c) pontjának az alaprendeletbe való beiktatását az indokolta, hogy a többek között Kínában végbemenő reformfolyamat alapvetően megváltoztatta ezen ország gazdaságát, és olyan vállalatok alapításához vezetett, amelyek esetében piacgazdasági feltételek érvényesülnek, és ennek eredményeként ezen országban háttérbe kerültek azok a gazdasági körülmények, amelyek az analóg ország módszer rendszeres alkalmazását igazolták.

58. A Bíróság ugyanakkor arra is rámutatott, hogy mivel e reformok ellenére a Kínai Népköztársaság továbbra sem minősül olyan, piacgazdaságú országnak, amelynek az exportjaira az alaprendelet 2. cikkének (1)–(6) bekezdése automatikusan vonatkozna, az uniós jogalkotó úgy döntött, hogy ugyanezen cikk (7) bekezdésének c) pontja értelmében minden olyan gyártónak, aki e szabályok alkalmazását kéri, elegendő bizonyítékot kell benyújtania arra nézve, hogy piacgazdasági feltételek alapján működik.³²

59. E tekintetben a 905/98 rendelet említett negyedik és ötödik preambulumbekzdésében szereplő hivatkozásból (az „olyan *vállalatok* [alapítására], amelyek esetében piacgazdasági feltételek érvényesülnek”) kitűnik, hogy az uniós jogalkotó az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése b) és c) pontjában szereplő rendelkezések beiktatásánál tudatában volt annak, hogy a Kínában végrehajtott reformok ellenére a kínai gazdasági rendszer egészének szintjén nem érvényesültek piacgazdasági feltételek. A MET-jogállás uniós jogba való bevezetésével az említett jogalkotó ugyanakkor el kívánta ismerni,³³ hogy e reformok eredményeként egyes ágazatokban és területeken léteznek Kínában olyan *vállalatok*, amelyek piacgazdasági feltételek mellett működnek, vagyis reagálnak a kereslet és kínálat elvére egy állami befolyás által nem torzított környezetben.

60. Ebben az összefüggésben, mivel az analóg ország módszer *rendszeres* alkalmazása immár nem indokolt a Kínai Népköztársaságból származó behozatal vonatkozásában, az említett jogalkotó a fent hivatkozott rendelkezések beiktatásával olyan eszközt alakított ki, amely megfelelően igazolt esetekben lehetőséget biztosít az ilyen vállalkozások számára, hogy az őket érintő dömpingellenes vizsgálatok során a rendes érték meghatározása céljából saját áraikra és költségeikre hivatkozzanak.

61. E megfontolásokból egyrészt az következik, hogy amikor beiktatta az alaprendeletbe a MET-jogállásra vonatkozó rendelkezéseket, az uniós jogalkotó egyáltalán nem kívánta általános jelleggel elismerni, hogy piacgazdasági feltételek érvényesülnek a kínai gazdasági rendszerben, amelynek egyes ágazatok kivételével a többek között az általános hatályú és kötelező jellegű ötéves tervek elfogadása révén az állami beavatkozás továbbra is megkülönböztető eleme.

62. Másrészt, noha az uniós jogalkotó lehetőséget kívánt biztosítani a kínai gyártók vonatkozásában annak elismerésére, hogy azok piacgazdasági feltételek mellett működnek, és ily módon a rendes érték valós áraik és költségeik alapján történő meghatározására, a jogalkotó által kialakított rendszerben, amint az a jelen indítvány 34. és 35., valamint 58. pontjából kitűnik, az ilyen feltételek fennállásának bizonyítását mindazonáltal egyértelműen azon gyártókra terhelte, amelyek MET-jogállást kívánnak szerezni.

31 Lásd ebben az értelemben: 2012. július 19-i Tanács kontra Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group ítélet (C-337/09 P, EU:C:2012:471, 68. pont).

32 Lásd ebben az értelemben: 2012. július 19-i Tanács kontra Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group ítélet (C-337/09 P, EU:C:2012:471, 69. pont).

33 A többek között a Kínában történő reformfolyamat támogatására irányuló politikai okok miatt is. E tekintetben lásd a jelen indítvány 28. lábjegyzetében hivatkozott bizottsági közlemény (COM(97) 677 végleges) indokolásának 5. pontját és a rendeletjavaslatot.

63. Ily módon az analóg ország módszer rendszeres alkalmazása helyett az uniós jogalkotó olyan rendszert alakított ki, amely lehetővé teszi az egyes dömpingellenes vizsgálatokkal érintett gazdasági feltételek esetről esetre történő elemzését. E rendszerben ugyanakkor az érintett gyártók által arra vonatkozóan benyújtott bizonyíték hiányában, hogy megfelelnek az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontjában előírt öt feltételnek, és hogy ily módon úgy tekinthetők, mint amelyek piacgazdasági feltételek mellett működnek, „alpból” az analóg ország módszert alkalmazzák. A Bíróság egyébként már elismerte az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) és c) pontjában szereplő rendelkezések kivételes jellegét.³⁴

64. Ebből következik, hogy a jogalkotó elképzelése szerint a kínai gazdasági rendszer, noha immár nem egy állami kereskedelmű ország rendszere, a piacgazdaság rendszerének sem felel meg.³⁵ Olyan gazdasági rendszerről van szó, amelyet „hibridként” vagy az „átalakulóban lévőként”³⁶ határozhatunk meg, amelyben az állam torzuláshoz vezető beavatkozása általános jelleggel még mindig jelenlévőnek tekinthető, így e rendszert „alpból” úgy tekintik, mint amely nélküli a piacgazdaság vonásait, de amelyben egyes ágazatokban és egyes vállalatok esetében a piacgazdasági feltételek érvényesülnek. E rendszerre tehát a piacgazdasággal nem rendelkező rendszer elemeinek, illetve a gazdaság egyes ágazataiban a piacgazdasági elemeknek az egymás melletti fennállása a jellemző.

b) A „korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott” kifejezés értelmezése

65. A fenti megfontolásokra figyelemmel kell értelmezni az azon harmadik feltételt előíró rendelkezést, amelyet a gyártónak a MET-jogállás elismeréséhez kell teljesítenie, vagyis az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontját, közelebbről a „korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott” kifejezést.

66. E tekintetben legelőször is az „áthozott” kifejezést illetően a Törvényszék a megtámadott ítélet 64. pontjában úgy ítélte meg, hogy e kifejezést úgy kell értelmezni, hogy „a szóban forgó torzulás a korábbi, nem piacgazdasági rendszer *eredménye* vagy *következménye*”, valamint hogy ebből következően a szóban forgó rendelkezés kizárólag azokra az előnyökre utal, „amelyek a korábbi, nem piacgazdasági rendszer *következményei*”³⁷.

67. Noha a Bizottság kifejezetten nem vitatta az „áthozott” kifejezés Törvényszék általi értelmezését – amelyet „kauzálisnak” nevezhetnénk –, a felek az eljárás során részletesen megvitatták e kifejezés egy másik lehetséges értelmezését, amely a Xinyi által előadott egyes észrevételek eredményeként körvonalazódott.

68. E megközelítés szerint figyelemmel egyrészt arra, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének c) pontja a „korábbi” nem piacgazdasági rendszerre utal, másrészt pedig arra, hogy az egyes nyelvi változatokban szereplő,³⁸ a magyar „áthozott” kifejezésnek megfelelő kifejezések az „örökség” fogalmára utalnak, elképzelhető a szóban forgó rendelkezés olyan értelmezése, hogy az kizárólag a „történelmi” torzulásokra vonatkozik. Ebből a szempontból kizárólag az 1998. július 1., a 905/98 rendelet hatálybalépésének időpontja előtt elfogadott intézkedésekből eredő torzulásokat lehetne a korábbi,

³⁴ Lásd ebben az értelemben: 2012. július 19-i Tanács kontra Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group ítélet (C-337/09 P, EU:C:2012:471, 93. pont); Kokott főtanácsnok Tanács kontra Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group ügyre vonatkozó indítványa (C-337/09 P, EU:C:2012:22, 75. és 76. pont).

³⁵ E tekintetben lásd a jelen indítvány 28. lábjegyzetében hivatkozott közlemény (COM(97) 677 végleges) 12. pontját.

³⁶ E kifejezés használja Kokott főtanácsnok a Tanács kontra Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group ügyre vonatkozó indítványában (C-337/09 P, EU:C:2012:22, 1., 61., 63. és 68. pont).

³⁷ Kiemelés tőlem.

³⁸ Lásd különösen az angol nyelvi változatot, amely a „carried over” kifejezést használja, illetve még egyértelműbb módon a spanyol és portugál nyelvi változatot, amelyekben a „heredadas” és a „herdadas” kifejezés szerepel.

nem piacgazdasági rendszerből „örököltnék” tekinteni. Ebben az összefüggésben az esetleges „új”, az 1998. július 1-jét követően elfogadott intézkedésekből eredő torzulásokat az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának első francia bekezdésében szereplő rendelkezés kapcsán lehetne esetlegesen figyelembe venni.

69. Márpedig annak ellenére, hogy e megközelítésnek vitathatatlanul megtalálható az alapja a szóban forgó rendelkezés szövegének egyes nyelvi változataiban, ez az értelmezés számomra nem meggyőző.

70. E tekintetben mindenekelőtt arra kell rámutatnom, amint az a szóban forgó rendelkezés különböző nyelvi változatainak (tizenkét változat)³⁹ a Bizottság által elvégzett alapos elemzéséből is kitűnik, hogy a magyar „áthozott” kifejezésnek megfelelő kifejezések egyáltalán nem az „örökség” fogalmára utalnak, hanem ok-okozati összefüggés fennállását feltételezik a torzulás és a nem piacgazdasági rendszer között anélkül, hogy időbeli konnotációval bírnának. Csak három nyelvi változatban⁴⁰ szerepel ilyen időbeli konnotáció, amely az „örökség” fogalmára utal.⁴¹

71. Ugyanakkor az ítélkezési gyakorlat szerint a rendelkezés egyes nyelvi változatai közötti eltérés esetén a szóban forgó rendelkezést azon szabályozás általános rendszerére és céljára tekintettel kell értelmezni, amelynek az a részét képezi.⁴²

72. E tekintetben rá kell mutatni egyrészt arra, hogy sem a 905/98 rendelet szövegéből, illetve preambulumbekendéseiből, sem az előkészítő munkákból nem következik, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának beiktatásával az uniós jogalkotó olyan vízvonalat időpontnak kívánta volna tekinteni 1998. július 1-jét, amelytől kezdődően a kínai gazdasági rendszer jellege hirtelen megváltozott.

73. Amint azt a jelen indítvány 56. és 57. pontjában kifejtettem, a MET-jogállásra vonatkozó rendelkezések beiktatásának indoka az volt, hogy elismerjék a Kínai Népköztársaság által a piacgazdaság felé történő közeledést célzó reformerőfeszítések által elért eredményeket. Több évre, sőt évtizedre kiterjedő folyamatról van szó, amely 1998. július 1-jére bizonyosan nem ért véget. A 905/98 rendelettel a jogalkotó valóban elismerte, hogy a Kínai Népköztársaság elért bizonyos ágazatokban bizonyos fokú előrehaladást a piacgazdasággá való átalakulása terén. Ugyanakkor a 905/98 rendelet nem állapított meg olyan jelentős eseményt, amely a kínai gazdasági rendszert egy konkrét időpontban eltérítette a nem piacgazdasági rendszertől, és a Kínai Népköztársaságot piacgazdasággá sem ismerte el.

74. Másrészt az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának első francia bekezdésében szereplő rendelkezés álláspontom szerint eltérő feltételt tartalmaz, mint amelyet a harmadik francia bekezdés ír elő. A két rendelkezés nem ugyanarra a helyzetre vonatkozik és hatályuk nem kizárólag egy időbeli elembe különbözik.

75. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának első francia bekezdése értelmében a MET-jogállás elismeréséhez az érintett gyártónak elegendő olyan bizonyítékot kell szolgáltatnia, amely alkalmas annak alátámasztására, hogy döntéseit az árak, a költségek és a ráfordítások tekintetében a keresletet és a kínálatot tükröző piaci jelzések alapján hozza meg, e tekintetben jelentős állami beavatkozás nélkül, továbbá hogy a főbb ráfordítások költségei alapvetően a piaci értékeket tükrözik.

39 Mégpedig a cseh, német, észt, francia, horvát, olasz, máltai, holland, lengyel, román, finn és svéd nyelvi változat.

40 A spanyol, lett és portugál nyelvi változat.

41 Kilenc további változat (bolgár, dán, görög, angol, ír, litván, magyar, szlovák és szlovén nyelvi változat) egyformán hordoz időbeli és kauzális értelmet.

42 2010. március 25-i Helmut Müller ítélet (C-451/08, EU:C:2010:168, 38. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). E tekintetben lásd továbbá: British Airways kontra Bizottság ügyre vonatkozó indítványom (C-122/16 P, EU:C:2017:406, 40. és 41. pont).

76. E rendelkezés ily módon az érintett gyártó üzleti döntéseire, illetve a főbb ráfordítások tényleges költségeire vonatkozik.⁴³ A harmadik francia bekezdésben szereplő rendelkezés ezzel szemben azon „strukturális” torzulásokra vonatkozik, amelyek abból a gazdasági rendszerből következnek, amelyben a gyártó működik. A két rendelkezés tehát különböző helyzeteket érint. Ez az értelmezés, amely a két rendelkezés tárgyi hatálya közötti átfedés hiányán alapul, egyebekben megőrzi mindegyik teljes hatékony érvényesülését.⁴⁴

77. Ebből következik, hogy álláspontom szerint helyes az „áthozott” kifejezés Törvényszék által a megtámadott ítélet 64. pontjában rögzített – általam „kauzálisnak” nevezett – értelmezése.

78. Ami a „korábbi, nem piacgazdasági rendszer” fogalmát illeti, rámutatok, hogy az eljárás során a felek jelentős erőfeszítéseket tettek annak érdekében, hogy bemutassák a különböző gazdasági rendszereknek az alaprendeletben figyelembe vett besorolásait.⁴⁵

79. Ugyanakkor, amint azt a Bizottság is elismeri, a megtámadott ítéletben a Törvényszék valójában nem határozta meg az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdésében szereplő „korábbi, nem piacgazdasági rendszer” fogalmát.⁴⁶ E körülmények között nem vagyok biztos abban, hogy a Bíróságnak a szóban forgó rendelkezés terjedelmének meghatározása érdekében állást kellene foglalnia e besorolásokat illetően.

80. A fenti megfontolások összessége ugyanis álláspontom szerint lehetővé teszi az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdésében szereplő rendelkezésnek tulajdonítandó értelmezés pontos meghatározását. E rendelkezés az érintett gyártók termelési költségeivel és pénzügyi helyzetével kapcsolatos azon jelentős torzulásokra vonatkozik, amelyeket a nem piacgazdasági jellegű gazdasági rendszer körébe tartozó intézkedések okoznak, illetve amelyek ezekből következnek; az uniós jog úgy tekinti, hogy „alából” még e gazdasági rendszer áll fenn Kínában azon ágazatokon kívül, amelyekben piacgazdasági feltételek érvényesülnek.

81. A fenti pontokban vázolt jogi háttér mellett kell elemezni a Bizottság által fellebbezésében a Törvényszék által a megtámadott ítéletben végzett elemzéssel kapcsolatban előterjesztett kifogásokat.

c) A kedvezményt biztosító intézkedések és a kínai kormány által elfogadott ötéves tervek közötti kapcsolat fennállásának jogi következményeiről

82. Első jogalapjának első részében a Bizottság azt kifogásolja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 63. és 69. pontjában azt mondta ki, hogy ahhoz, hogy valamely intézkedést a „korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozottnak” tekintsenek, nem elegendő, hogy azt egy kínai ötéves terv végrehajtására szánják. A Bizottság szerint, ellentétben a Törvényszék álláspontjával, az általa javasolt értelmezés nem fosztaná meg hatékony érvényesülésétől az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdését.

43 Lásd: 2012. július 19-i Tanács kontra Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group ítélet (C-337/09 P, EU:C:2012:471, 73. pont); 2014. szeptember 11-i Gem-Year Industrial és Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) kontra Tanács ítélet (C-602/12 P, nem tették közzé, EU:C:2014:2203, 56. pont).

44 E tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, ha valamely uniós jogi rendelkezésnek többféle értelmezése is lehetséges, azt kell alapul venni, amely alkalmas e rendelkezés hatékony érvényesülésének biztosítására (lásd többek között: 2016. december 14-i Mercedes Benz Italia ítélet [C-378/15, EU:C:2016:950, 39. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat]).

45 Ily módon a Xinyi szerint az alaprendelet a világ összes országát három kategóriára osztja: i. nem piacgazdaságok vagy állami kereskedelmi országok, amelyek listája az említett rendelet 2. cikke (7) bekezdése a) pontjához kapcsolódó lábjegyzetben szerepel; ii. az átalakulóban lévő nem piacgazdaságok, beleértve a Kínai Népköztársaságot is, amelyeket az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) és c) pontja szabályoz; iii. piacgazdaságok; e kategóriába tartozik valamennyi ország az ugyanezen rendelet 2. cikke (7) bekezdésének hatálya alá tartozók kivételével. A Bizottság vitatja ezt a besorolást, és úgy véli, hogy valójában négy kategória létezik: i. állami kereskedelmi országok; ii. piacgazdasággal nem rendelkező országok; iii. különleges piacgazdasággal rendelkező országok; és iv. piacgazdaságok.

46 A szóban forgó rendelkezés értelmében vett „nem piacgazdasági rendszer” fogalma meghatározásának kérdése az első jogalap ötödik részéből ered, amelyben a Bizottság a megtámadott ítélet 76. pontját vitatja. E kérdést illetően lásd konkrétan a jelen indítvány 102. pontját.

83. A megtámadott ítéletben a Törvényszék lényegében azt mondta ki, hogy a kínai kormány által elfogadott ötéves tervekhez való – a Törvényszék által közvetettnek minősített – kapcsolódásuk ellenére a szóban forgó adókedvezmények nem tekinthetők egy korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozottnak, mivel ismert, hogy a piacgazdasággal rendelkező országok is hasonló adókedvezményekben részesítenek vállalkozásokat.⁴⁷ A Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó adókedvezményeknek az ötéves tervekhez való kapcsolódásával kapcsolatos bizottsági érv túlzott formalizmuson alapul, mivel az említett tervek fennmaradása nem feltétlenül vonja maga után azt, hogy az említett rendszerek a korábbi, nem piacgazdaságon alapuló kínai rendszerből származnak, hacsak nem tekintjük úgy, hogy a Kínában elfogadott és valamely tervhez kapcsolható összes intézkedés a korábbi, nem piacgazdasági kínai rendszerből származik, ami megfosztaná hatékony érvényesülésétől az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) és c) pontját.⁴⁸

84. E tekintetben mindenekelőtt el kell utasítani a Xinyi azon érvét, amely szerint az első jogalap első része elfogadhatatlan, mivel új állításon alapul.

85. Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58. cikkének első bekezdése értelmében a Bírósághoz benyújtott fellebbezés kizárólag jogkérdésre vonatkozhat, és – többek között – az uniós jognak a Törvényszék általi megsértésére lehet hivatkozni. Egyébként a Bíróság eljárási szabályzatának 170. cikke kimondja, hogy a Törvényszék előtti jogvita tárgyát a fellebbezésben nem lehet megváltoztatni.

86. Meg kell ugyanakkor állapítani, hogy a megtámadott ítélet 69. pontjában a Törvényszék kifejezetten elutasította a Bizottságnak a szóban forgó adókedvezmények Kínában végrehajtott ötéves tervekhez való kapcsolódására alapított érvét. A Törvényszék kifejezetten kizárta, hogy szükségszerű összefüggés van egyrészt egy intézkedés és e tervek közötti kapcsolat fennállása, másrészt pedig azon körülmény között, hogy az intézkedés a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből „áthozott”. Éppen erre az érvelésre irányul a Bizottság első fellebbezési jogalapjának első része. E körülmények között a Xinyi nem hivatkozhat megalapozottan arra, hogy e rész olyan új állításon alapul, amely nem képezte részét a Törvényszék előtt folyt jogvita tárgyának.

87. Érdemben meg kell jegyezni, amint azt maga a Törvényszék is kimondta a megtámadott ítélet 76. pontjának a végén, hogy a gazdaság szervezése céljából a többéves központi tervek alkalmazása valamennyi nem piacgazdasági rendszer megkülönböztető jegyét jelenti.

88. Márpedig nem vitatott, hogy Kínában a jelen indítvány 57. és 58. pontjában hivatkozott reformok ellenére, amelyek alapján a jogalkotó bevezette a MET-jogállást, a kínai kormány továbbra is olyan ötéves terveket fogad el, amelyek arra irányulnak, hogy az egész ország számára irányt mutassanak a gazdasági fejlődés terén.

89. Noha a kínai ötéves tervek fejlődtek az idők során és immár nem írnak elő meghatározott termelési célokat, nem vitatott, hogy e tervek továbbra is alapvető szerepet játszanak a kínai gazdaság szervezésében.

90. A Bizottság és a GMB beadványaiból, illetve a tárgyalás során tett állításaikból kitűnik, hogy ezek az ötéves tervek a kínai gazdaság valamennyi szintjén érvényesülnek, és hogy a gazdasági ágazatok széles körét (vagy akár az egészet) lefedik. E tervek nem pusztán a kínai kormány nemzeti gazdasági fejlődéssel kapcsolatos elképzeléseinek ismertetésére szorítkoznak, hanem pontos célokat tartalmaznak és főszabály szerint kötelezőek a kínai kormányzat valamennyi szintje számára. E terveket sajátos politikai eszközök révén teljesítik, amelyeket arra használnak, hogy a gazdasági szereplőket a központi szinten előzetesen megállapított célok felé irányítsák.

⁴⁷ A megtámadott ítélet 65. és 66. pontja.

⁴⁸ A megtámadott ítélet 69. pontja.

91. A Xinyi nem vitatta az ötéves terveknek a Bizottság és a GMB állításaiból következő jellemzését, hanem pusztán annak kijelentésére szorítkozott, hogy a Bizottság nem szolgáltatott bizonyítékot a tényleges ötéves tervek jellegét illetően.

92. Márpedig az uniós jogalkotó által a MET-jogállás elismerése érdekében kialakított, hasonló szabályozási keretben, amelyben egy a kínaihoz hasonló, átalakulóban lévő gazdasági rendszert „alapból” piacgazdasági jelleggel nem rendelkezőnek tekintenek, amennyiben intézkedést fogadnak el az előző pontban leírtakhoz hasonló ötéves tervek végrehajtása érdekében és az továbbra is hozzájárul a központi szinten megállapított politikák és célok követéséhez, akkor álláspontom szerint ellenkező bizonyíték hiányában vélelmezhető, hogy az ilyen intézkedésekből eredő torzulások a „korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozottak”.

93. Noha ugyanis egy átalakulóban lévő gazdasági rendszerben a piacgazdaság sajátos elemei egymás mellett tudnak létezni a nem piacgazdasági rendszer sajátos elemeivel, mindazonáltal a jelen indítvány 88–90. pontjában ismertetettekhez hasonló tervek elfogadása továbbra is minden nem piacgazdasági rendszer jellemző eleme marad. E körülmények között pusztán az a tény, hogy egy intézkedést ilyen terv végrehajtása érdekében fogadtak el, elegendő ahhoz, hogy vélelmezzük, hogy az a „korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott”, vagyis, amint az a jelen indítvány 80. pontjából kitűnik, hogy az abból a piacgazdaság jellemzőivel nem rendelkező gazdasági rendszerből származik, amely Kínában továbbra is érvényesül azon ágazatok kivételével, amelyekben a kínai kormány által vállalt reformokat követően a piacgazdaság feltételei érvényesülnek.

94. Egyébként, amint az a jelen indítvány 34–36. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatból kitűnik, az uniós jogalkotó által létrehozott rendszerben a MET-jogállásban részesülni kívánó gyártót, nem pedig az intézményeket terheli annak bizonyítása, hogy annak ellenére, hogy a gyártó a valamennyi nem piacgazdasági rendszert jellemző elemből, vagyis az ötéves tervből következő kedvezményekben részesül, e kedvezmények nem alkalmasak arra, hogy módosítsák a piacgazdasági feltételeket, amelyeknek vonatkozásában érvényesülniük kell.

95. Az a Törvényszék által a megtámadott ítéletben döntőnek ítélt az a körülmény, hogy az ötéves terv végrehajtása során elfogadottakkal azonos intézkedéseket esetlegesen piacgazdaságokban is előírnak, még ha fel is tételezzük, hogy a jelen ügyben beigazolódik, álláspontom szerint önmagában nem elegendő annak kizárásához, hogy az ötéves terv végrehajtása során elfogadott intézkedésekből következő torzulások korábbi, nem piacgazdasági rendszerből származnak.

96. Nem lehet ugyanis elszigetelten vizsgálni az ötéves terv végrehajtása során hozott intézkedéseket, figyelmen kívül hagyva azt a szélesebb összefüggést, amelyben elfogadták azokat. Nyilvánvaló ugyanis, hogy a piacgazdaságokban elfogadott többé-kevésbé hasonló intézkedéseket soha nem olyan tervekkel összefüggésben hozták, mint amelyeket a kínai kormány fogadott el, és amelyek teljesen idegenek egy piacgazdasági rendszertől.

97. A Törvényszéknek felróható hiba álláspontom szerint az, hogy nem vette figyelembe azt az összefüggést – az ötéves tervet –, amelynek keretében a torzulásokkal járó intézkedéseket elfogadták. Lehetséges ugyanis, hogy azokat a kötelező gazdasági célokat, amelyek elérését a kínai kormány központi jelleggel előírta, egyéb olyan intézkedések útján érik el, amelyek közül egyesek több-kevésbé hasonlóak lehetnek a piacgazdaságokban elfogadott intézkedésekhez. Ez ugyanakkor egyáltalán nem változtat azon, hogy ezen intézkedéseket olyan összefüggésben – az ötéves tervében – fogadták el, amely alapvetően eltér a piacgazdaság összefüggésétől.

98. Ezért komoly kétségeim vannak az állami támogatásokkal kapcsolatos uniós ítélkezési gyakorlatból vett, a Törvényszék által a megtámadott ítélet 66. pontjában hivatkozott példák relevanciáját illetően, amelyet a Bizottság az első jogalap negyedik részében vitat. Az uniós jog azon gazdasági és jogi összefüggése ugyanis, amelyben az ilyen támogatási intézkedéseket elfogadják és értékelik, *alapvetően* eltér a kínai gazdasági és jogi háttértől.

99. Ugyanez az okfejtés érvényes a Bizottság által az első jogalapjának második és harmadik részében előadott érveket illetően. Figyelemmel az alapvetően eltérő összefüggésre, a szociális piacgazdaság keretében az állami beavatkozások és a nyújtott állami támogatások nem hasonlíthatók össze a jelen indítvány 88–90. pontjában leírtakhoz hasonló ötéves tervekből eredő beavatkozásokkal vagy rendszerekkel.

100. Egyébként a Törvényszék által a megtámadott ítélet 69. pontjában kimondottakkal ellentétben az az értelmezés, amely szerint az intézkedések és az ötéves terv közötti kapcsolat fennállása alapján vélelmezni kell, hogy az intézkedésből eredő torzulások a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből származnak, nem alkalmas arra, hogy teljes mértékben kizárja az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdésében szereplő rendelkezés hatékony érvényesülését.

101. Először ugyanis annak az érintett gyártónak, amely szeretné elismertetni a MET-jogállását, mindig megvan a lehetősége arra, hogy megdöntse a vélelmet, bizonyítva, hogy bár a számára kedvezményeket biztosító intézkedést az ötéves terv vagy annak végrehajtása keretében fogadták el, az nem eredményez a piacgazdasággal összeegyeztethetetlen torzulást. Másodszor, még ha a torzulás a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből származik is, ahhoz, hogy az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdésében előírt feltételt ne tartsák tiszteletben, a torzulásnak ezen felül jelentősnek is kell lennie. Ily módon a nem jelentős torzulások nem alkalmasak a MET-jogállás elismerésének kizárására, még akkor sem, ha az ötéves tervből következnek, és ebből következően azt vélelmezzük, hogy azok a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből származnak. Harmadszor azok az állami intézkedések, amelyek például kedvező adószabályok előírása révén kedvezményeket biztosítanak, de nem állnak kapcsolatban az ötéves tervvel, nem tartoznak a szóban forgó rendelkezés hatálya alá, és így nem jelentik akadályát a bennük részesülő gyártók MET-jogállása elismerésének.

102. Ráadásul a Törvényszék által a megtámadott ítélet 76. pontjában kifejtett azon érv, amely szerint lényegében a külföldi befektetések vonzására irányuló politikák legalábbis elvben nem férnek össze a vállalkozások kollektív tulajdonán alapuló gazdaságszervezési formával, ahol e vállalkozások egy központi tervben megállapított termelési célkitűzéseket követnek, nem kérdőjelezheti meg a fenti elemzést. Ugyanis azon szemantikai és rendszertani vitától függetlenül, amely a Bizottság és a Xinyi között azzal a kérdéssel kapcsolatban áll fenn, hogy a Törvényszék által előadott jellemzők inkább egy állami kereskedelmű gazdasági rendszerre, mint egy nem piacgazdasági rendszerre vonatkoznak-e, amint a jelen indítvány 64. pontjából kitűnik, nem kétséges, hogy a kínai gazdasági rendszer egy átalakulóban lévő rendszer. Ebből az következik, hogy ebben az összefüggésben az a tény – feltéve, hogy bebizonyosodik –, hogy bizonyos intézkedések elméletileg vagy általában nem férnek össze a nem piacgazdasági rendszerrel vagy az állami kereskedelmű gazdasági rendszerrel, nem járhat azzal a szükségszerű következménnyel, hogy azok nem a Kínában továbbra is érvényesülő, a jelen indítvány 80. pontjának értelmében vett nem piacgazdasági jellegű gazdasági rendszerből származnak.

d) A jelen ügyben való alkalmazás

103. A jelen ügyben nem vitatott, hogy a szóban forgó adóintézkedéseket a kínai kormány által elfogadott ötéves tervek végrehajtásának keretében fogadták el.⁴⁹ Egyébként a Törvényszék maga is elismeri e tényt a megtámadott ítélet 69. pontjában, még ha „közvetettnek” is minősíti a szóban forgó intézkedések és az említett, Kínában végrehajtott tervek közötti kapcsolatot. E tényt a Xinyi sem tagadja.

⁴⁹ Konkrétabban, a „két évig adómentesség, három évig fele adó” programot azért alakították ki, hogy előnyben részesítsék a Kínai Népköztársaság ötéves tervéből következő ágazati politikákat, amint az kifejezetten szerepel „az ipari szerkezetátalakítás előmozdítására vonatkozó ideiglenes rendelkezések» kihirdetéséről és végrehajtásáról szóló 40. sz. államtanácsi határozatban”. A csúcstechnológiai vállalatok adórendszerét a 2011 és 2015 közötti 12. ötéves terv végrehajtása érdekében alakították ki, amely e terv szempontjából a fotovoltaikus energiát „kialakulóban lévő stratégiai ágazatként” határozza meg (lásd a 2011 és 2015 közötti 12. ötéves terv 10. fejezetét).

104. Következésképpen, mivel a szóban forgó adóintézkedések kapcsolatban állnak a tervgazdaságok jellemző elemével, vagyis az öt éves tervvel, amely továbbra is alapvető eleme a kínai gazdaság szervezésének, a Bizottság alappal vélelmezhetette, hogy azok a „korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozott[ak]”.

105. E körülmények között a Törvényszék álláspontom szerint tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt mondta ki, hogy annak ellenére, hogy a szóban forgó adóintézkedéseket a kínai kormány által elfogadott öt éves tervek végrehajtásának keretében fogadták el, a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett el, amikor megtagadta a Xinyi MET-jogállásának elismerését azon megfontolás alapján, hogy az ezen intézkedésekből eredő torzulások nem a „korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozottak”.

e) Következtetés

106. A fenti megfontolások összessége alapján azt javaslom, hogy a Bíróság adjon helyt a Bizottság első fellebbezési jogalapjának és helyezze hatályon kívül a Törvényszék ítéletét.

107. Így tehát a Bizottság által a megtámadott ítélettel szemben felhozott második és harmadik jogalapot csak másodlagosan elemzem, arra az esetre, ha a Bíróság nem követné a javaslatomat.

B. Az indokolási kötelezettség megsértésére alapított második jogalapról

1. A felek érveinek rövid összefoglalása

108. Második jogalapjával a Bizottság azt kifogásolja, hogy a Törvényszék megsértette az őt terhelő indokolási kötelezettséget. E jogalap lényegileg két részt tartalmaz.

109. Az első részben a Bizottság a hiányos indokolásra hivatkozik egyes, a megtámadott ítéletben található állításokat illetően. A Bizottság először ezen ítélet 66. pontjára hivatkozik, amelyben a Törvényszék azt állította, a Bizottság szerint indokolás nélkül, hogy „[i]smert [...], hogy [...] adómentesség [...] formájában a nem piacgazdaságú országok is adókedvezményben részesítenek vállalkozásokat”. A Törvényszék a Bizottság szerint azt sem fejt ki, hogy az állami támogatásoknak a megtámadott ítélet ugyanezen pontjában hivatkozott szabályozásai miatt lennének összehasonlíthatók a szóban forgó intézkedésekkel.

110. Másodszor a Bizottság a hiányos indokolásra hivatkozik, amennyiben a Törvényszék a megtámadott ítélet 75. pontjában azt állítja, hogy „[n]em vitatható [...], hogy egy adott ország által stratégiai jelentőségűnek ítélt bizonyos tevékenységi ágazatoknak, így a csúcstechnológiák ágazatának a támogatása [...] a piacgazdaságokon belüli jogszerű célkitűzést képez”.

111. Harmadszor a Törvényszék a megtámadott ítélet 69. pontjában azt sem fejt ki, hogy a Bizottság azon álláspontja, amely szerint a Kínában elfogadott és egy tervhez kapcsolható valamennyi intézkedés a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből származik, mennyiben alkalmas arra, hogy megfossza hatékony érvényesülésétől az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdésének b) és c) pontját.

112. A második részben a Bizottság előadja, hogy a megtámadott ítélet indokolása ellentmondást tartalmaz. A Törvényszék ugyanis egyrészt a megtámadott ítélet 76. pontjában elismerte, hogy a központi terv a nem piacgazdasági rendszer jellemző tulajdonsága, másrészt viszont a megtámadott ítélet 63. és 69. pontjában tagadta az ilyen terv relevanciáját annak értékelése során, hogy egy intézkedés a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből származik-e, vagy sem.

113. A Xinyi előadja, hogy a megtámadott ítélet 66. és 75. pontjával szemben előadott érvelés elfogadhatatlan, mivel nem hiányos indokolásra, hanem a Törvényszék által az említett pontokban hivatkozott ismert vagy vitathatatlan tényeket alátámasztó bizonyítékok hiányára vonatkozik. A Xinyi ezt követően érdemben vitatja a második jogalap első és második részét.

2. Elemzés

114. Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az ítélezési gyakorlat szerint az ítélet EUMSZ 296. cikkben előírt indokolásából világosan és egyértelműen ki kell tűnnie a Törvényszék érvelésének oly módon, hogy az érdekelt megismerhessék az általa hozott határozat indokait, a Bíróság pedig gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét.⁵⁰ Ily módon, az Európai Unió Bírósága alapokmánya 36. cikkének és 53. cikke első bekezdésének megfelelően a Törvényszék az őt terhelő indokolási kötelezettségnek eleget tesz, amennyiben az indokolás – ami lehet közvetett is – lehetővé teszi az érdekelt felek számára, hogy megismerjék érvelésük Törvényszék általi elutasításának okait, és lehetővé teszi a Bíróság számára, hogy gyakorolhassa felülvizsgálati jogkörét.⁵¹

115. Ami a második jogalap első részét illeti, mindenekelőtt úgy vélem, hogy a Xinyi által előterjesztett elfogadhatatlansági kifogást el kell utasítani. A Bizottság megtámadott ítélet 66. és 75. pontja ellen irányuló érvelésének elemzéséből ugyanis kitűnik, hogy ez az érvelés nem azt próbálja kifogásolni, hogy a Törvényszék nem bizonyította jogilag megkövetelt módon azokat a tényeket, amelyeket a megtámadott ítéletben „ismertnek” minősít, vagy amelyek szerinte nem vitatottak. Éppen ellenkezőleg, az említett érvelés egyértelműen azon indokolás szempontjából támadja a Törvényszék okfejtését, amely a Bizottság szerint hiányos.

116. Érdemben először is álláspontom szerint nem lehet helyt adni a megtámadott ítélet 66. pontjára irányuló kifogásoknak. E pontból ugyanis egyértelműen kitűnik, hogy a Törvényszék szerint azon tény ismert jellegének indokolását, miszerint adómentesség formájában a nem piacgazdaságú országok is adókedvezményben részesítenek vállalkozásokat, az ugyanebben a pontban szereplő, a Bíróság állami támogatásokkal kapcsolatos ítéleteire történő hivatkozás képezi. Ezen ítéletek mindegyike a tagállamok által előírt adórendszerekre vonatkozik, amelyeket a Törvényszék minden valószínűség szerint hallgatólagosan összehasonlíthatónak tekintett a szóban forgó adórendszerekkel.

117. Márpedig ezen álláspont általam a jelen indítvány 98. pontjában megkérdőjelezett megalapozottságának kérdéséről függetlenül véleményem szerint nem kétséges, hogy mind az érdekelt, mind a Bíróság számára érthető a Törvényszék említett álláspont mögött meghúzódó okfejtése.

118. Másodszor hasonló elemzés alkalmazható álláspontom szerint a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 75. pontjában szereplő érvelésére, még ha ebben az esetben a Törvényszék valóban eléggé lakonikus okfejtésének megértése jelentősebb deduktív feladatot is igényel.

119. Mindazonáltal a megtámadott ítélet 66., 67., 74. és 76. pontjának fényében értelmezve érthető, hogy a Törvényszék az arra vonatkozó állításainak ismert („vitathatatlan”) jellegére való következtetés érdekében, hogy a piacgazdaságokban jogszerű a stratégiai jelentőségűnek ítélt bizonyos tevékenységi ágazatok támogatásának célkitűzése, arra támaszkodott, hogy az ilyen gazdaságokban léteznek e célra irányuló intézkedések, függetlenül attól, hogy a szóban forgó intézkedések jogszerűek-e az uniós jog, a jelen esetben az állami támogatások joga szempontjából.

50 Lásd: 2017. január 26-i Maxcom kontra City Cycle Industries ítélet (C-248/15 P, C-254/15 P és C-260/15 P, EU:C:2017:62, 87. pont).

51 Lásd többek között ebben az értelemben: 2014. április 10-i Areva és társai kontra Bizottság ítélet (C-247/11 P és C-253/11 P, EU:C:2014:257, 54. és 55. pont).

120. Ebben az esetben is ezen elemzés megalapozottságának, illetve az alátámasztására felhozott bizonyítékok elegendő voltának kérdéséről függetlenül úgy vélem, hogy bizonyos mértékű dedukció révén meg lehet érteni a Törvényszék mögöttes okfejtését. A megtámadott ítélet 75. pontjának indokolására vonatkozó kifogást tehát álláspontom szerint szintén el kell utasítani.

121. Harmadszor ehhez hasonlóan úgy vélem, hogy a megtámadott ítélet 69. pontjának indokolására irányuló kifogást szintén el kell utasítani, függetlenül az említett pontban található elemzés megalapozottságának kérdéséről.

122. Az említett 69. pontot elolvasva ugyanis egyértelműen megérthető, hogy a Törvényszék úgy vélte, hogy ha helyt adnának a Bizottság álláspontjának, az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdésében szereplő rendelkezés teljes mértékben semmitmondóvá válna, mivel valamennyi, valamely ötéves tervből következő, a kínai hatóságok által biztosított kedvezményben részesülő gyártó esetében mindig megtagadnák a MET-jogállás elismerését. Márpedig a jelen indítvány 100. és 101. pontjában vitattam ezen elemzés megalapozottságát. Ez ugyanakkor nem változtat azon, hogy a Törvényszék álláspontom szerint téves okfejtése érthető.

123. A második jogalap második részét illetően a Bizottság előadja, hogy ellentmondás áll fenn a megtámadott ítélet 69. és 76. pontja között.

124. Lényegében a Törvényszék e pontokban szereplő okfejtése a következő: egyrészt az említett 76. pontban a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy a központi terv jelenléte jellemző minden nem piacgazdasági rendszerre; másrészt azonban, a megtámadott ítélet 66. és 67. pontja alapján értelmezett 69. pontjában a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy nem minden tervhez kapcsolódó intézkedés származik szükségképpen a „korábbi, nem piacgazdasági rendszerből”. A Törvényszék szerint a piacgazdaságokban elfogadottakhoz hasonló intézkedések, még ha azok egy tervhez is kapcsolódnak, nem tekinthetők a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozottaknak.

125. Márpedig, amint a jelen indítvány 87–97. pontjából kitűnik, nem értek egyet a Törvényszék által elfogadott megközelítéssel. Ha ugyanakkor a Törvényszék nézőpontjába helyezkedünk, amelyet – ismétlem – érdemben tévesnek tartok, akkor nincs ellentmondás az okfejtésben a megtámadott ítélet 76. pontjában, illetve 66., 67. és 69. pontjában szereplő állítások között.

126. Ebből következik, hogy álláspontom szerint a második jogalaprak mind az első, mind a második részét el kell utasítani. Következésképpen a második jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

C. A harmadik, eljárási szabálytalanságokra alapított jogalapról

127. Harmadik jogalapjával, amely a megtámadott ítélet 66., 67. és 76. pontja ellen irányul, a Bizottság előadja, hogy a Törvényszék olyan eljárási szabálytalanságokat követett el, amelyek a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését indokolják. E jogalap három részre bontható.

1. A Bíróságnak a megtámadott ítélet 66. pontjában hivatkozott ítéleteire vonatkozó első és második részről

128. Az első részben a Bizottság előadja, hogy a Törvényszék új, a Xinyi által nem hivatkozott érdemi érvet vezetett be az eljárásba, és erre hivatkozott a vitatott rendelet megsemmisítése érdekében. A Bizottság előadja ugyanis, hogy a Xinyi soha nem hivatkozott a megtámadott ítélet 66. pontjában hivatkozott, állami támogatásokkal kapcsolatos ítélkezési gyakorlatra alapított érvre. Konkrétabban,

soha nem állította, hogy egy jogellenesnek tekintett állami támogatás bármilyen relevanciával bírna annak megállapítása szempontjából, hogy az érintett intézkedések a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből származnak-e vagy nem. A Xinyi érvelése kizárólag az engedélyezett támogatásokon alapult.

129. Ebből a Bizottság szerint az következik, hogy a Törvényszék *ultra vires* járt el, megsértve azt az elvet, amely szerint a kereset tárgyát a felek határozzák meg, továbbá megsértve az Európai Unió Bírósága alapokmányának 21. cikkét és a Törvényszék eljárási szabályzata 44. cikkének 1. §-át, illetve 48. cikkének 2. §-át, azoknak az elsőfokú eljárás megindításának időpontjában hatályos változatában.

130. A harmadik jogalap második részében a Bizottság azt kifogásolja, hogy a Törvényszék nem hallgatta meg a szóban forgó intézkedések és a megtámadott ítélet 66. pontjában hivatkozott ítéletek tárgyát képező állami támogatások állítólagos összehasonlíthatósága tárgyában. Azáltal, hogy ily módon a Bizottság ezen új ténybeli elemre vonatkozó meghallgatása nélkül járt el, a Törvényszék megsértette annak a védelemhez való jogát és meghallgatáshoz való jogát.

131. A Xinyi vitatja a Bizottság érvelését.

132. A harmadik jogalap első részét illetően mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy az uniós bíróságok előtti eljárásokra irányadó szabályokból, így különösen az Európai Unió Bírósága alapokmányának 21. cikkéből, valamint a Törvényszék eljárási szabályzata elsőfokú eljárás megindításának időpontjában hatályos változata 44. cikkének 1. §-ából⁵² kitűnik, hogy a jogvita terjedelmét főszabály szerint a felek határozzák meg és határolják körül, és az uniós bíróság nem lépheti túl a felek által előterjesztett kérelmekben foglaltakat.⁵³

133. Amint azt a Bíróság kiemelte, ugyan egyes jogalapokat – mint például a lényeges eljárási szabályok körébe tartozó, az adott határozat indokolásának nem megfelelő voltát – hivatalból is fel lehet, sőt, fel kell hozni, az ilyen határozat érdemi jogszerűségére vonatkozó olyan jogalapot, amely a szerződések vagy az azok alkalmazására vonatkozó bármely jogi rendelkezés megsértésére vonatkozik, az EUMSZ 263. cikk értelmében az uniós bíróság csak akkor vizsgálhatja, ha a felperes azt kérte.⁵⁴

134. E körülmények között azt kell megvizsgálni, hogy a Törvényszék *ultra petita* járt-e el, amikor a Bíróságnak a megtámadott ítélet 66. pontjában hivatkozott ítéleteire támaszkodott a vitatott rendelet megsemmisítése céljából.

135. E tekintetben rá kell mutatni, hogy a Xinyi által a Törvényszék előtt előterjesztett első jogalap az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdésére vonatkozott. Amint a megtámadott ítélet 49. pontjából kitűnik, e jogalap első részében a Xinyi az érvelésének alátámasztására a Bizottság állami támogatásokkal kapcsolatos gyakorlatára hivatkozott. Az e gyakorlatra való hivatkozás a Xinyi azon, a Törvényszék által is elfogadott érvének bizonyítását célozta, amely szerint a piacgazdasággal rendelkező országok, beleértve az Unió tagállamait is, a szóban forgókkal azonos adórendszereket fogadnak el.

136. Meg kell tehát állapítani, hogy a Bizottság állami támogatásokkal kapcsolatos, saját határozataiból, illetve a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnő gyakorlatára való hivatkozás részét képezte a Xinyi által e jogalap keretében előadott érveknek.

⁵² A Törvényszék jelenleg hatályos eljárási szabályzatában a 76. cikk (1) bekezdése.

⁵³ 2013. december 10-i Bizottság kontra Írország és társai ítélet (C-272/12 P, EU:C:2013:812, 27. pont). A *ne ultra petita* elvét illetően bővebben lásd: British Airways kontra Bizottság ügyre vonatkozó indítványom (C-122/16 P, EU:C:2017:406, 82. és azt követő pontok).

⁵⁴ 2013. december 10-i Bizottság kontra Írország és társai ítélet (C-272/12 P, EU:C:2013:812, 28. pont). E tekintetben lásd: British Airways kontra Bizottság ügyre vonatkozó indítványom (C-122/16 P, EU:C:2017:406, konkrétan 91. és 92. pont).

137. E körülmények között a Bizottság nem állíthatja megalapozottan azt, hogy a Törvényszék túllépte a jogvita határait, amikor okfejtését a Bíróság állami támogatásokkal kapcsolatos ítéleteiből vett példákra alapította.

138. Ehhez hasonlóan a Bizottság nem hivatkozhat védelemhez való jogának és meghallgatáshoz való jogának megsértésére pusztán azért, mert a Törvényszék nem hallgatta meg a Bizottság állami támogatásokkal kapcsolatos gyakorlatára vonatkozó, a Törvényszék által a megtámadott ítéletben hivatkozott konkrét ítéletekkel kapcsolatban, holott ez a gyakorlat vita tárgyát képezte a felek beadványaiban. E tekintetben arra is rá kell mutatni, hogy a Xinyi azt állítja, anélkül, hogy a Bizottság ezt vitatná, hogy a Törvényszék előtt tartott tárgyaláson a felek bőven megvitatták ténybeli szempontból a relevancia kérdését, az állami támogatásokkal kapcsolatos bizottsági gyakorlatot, illetve a Bíróság ezzel kapcsolatos ítélkezési gyakorlatát.

139. E megfontolások fényében úgy vélem, hogy a harmadik jogalap első és második részét el kell utasítani.

2. A harmadik, arra vonatkozó részről, hogy nem adtak választ a Bizottság által előterjesztett érvekre

140. A harmadik jogalap harmadik része a megtámadott ítélet 76. pontjára, illetve a Törvényszék által e pontban elfogadott „piacgazdasággal nem rendelkező rendszer” Bizottság szerint téves fogalmára vonatkozik.

141. A Bizottság azt kifogásolja, hogy a Törvényszék figyelmen kívül hagyta az általa e fogalom tárgyában előterjesztett érveket, és a Xinyi által javasolt fogalom átvételére szorítkozott. Ennek során a Törvényszék elmulasztott válaszolni egy a Bizottság által előadott érvre, ami olyan eljárási szabálytalanságot jelent, amelynek a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését kell eredményeznie. E vonatkozásban a Bizottság hivatkozik a 2013. október 24-i Land Burgenland és társai kontra Bizottság ítélet (C-214/12 P, C-215/12 P és C-223/12 P, EU:C:2013:682) 112. pontjára.

142. A Xinyi vitatja a Bizottság érveit.

143. E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a Törvényszéknek a Bíróság alapokmányának 36. cikkében és 53. cikke első bekezdésében előírt, az ítéletek indokolására vonatkozó kötelezettsége nem kötelezi a Törvényszéket arra, hogy olyan magyarázatot adjon, amely egyenként és kimerítően követi a felek által előadott összes érvet.⁵⁵

144. A Törvényszék tehát hallgatólagosan elutasíthat egyes, a felperes által előadott érvek megcáfolása céljából többek között az alperes által előterjesztett érveket.

145. Ebből következik, hogy a megtámadott ítélet 76. pontjában szereplő okfejtésében a Törvényszék eljárási szabálytalanságok nélkül hallgatólagosan elutasíthatta a Bizottság által előterjesztett egyes érveket.

146. A 2013. október 24-i Land Burgenland és társai kontra Bizottság ítélet (C-214/12 P, C-215/12 P és C-223/12 P, EU:C:2013:682), amelyre a Bizottság hivatkozik, egy a jelen ügyben szereplőtől teljesen eltérő helyzetre vonatkozott. Az említett ítéletben ugyanis a Bíróság azt állapította meg, hogy a Törvényszék elmulasztott válaszolni egy a felperes által előadott, és egyértelműen az elsőfokú keresetben szereplő érvelésre.

⁵⁵ Lásd többek között: 2017. július 26-i Continental Reifen Deutschland kontra Compagnie générale des établissements Michelin ítélet (C-84/16 P, nem tették közzé, EU:C:2017:596, 83. pont).

147. A fentiek összességére tekintettel álláspontom szerint a harmadik jogalap harmadik részét is el kell utasítani. Következésképpen a harmadik jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

VI. A Törvényszékhez benyújtott keresetről

148. Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikkének első bekezdése szerint a Bíróság a Törvényszék határozatának hatályon kívül helyezése esetén az ügyet maga is érdemben eldöntheti, amennyiben a per állása megengedi, illetve határozathozatalra visszautalhatja a Törvényszékhez.

149. A jelen ügyben úgy vélem, hogy a Bíróságnak módjában áll dönteni a Xinyi által a Törvényszék elé terjesztett első jogalap első részéről.

150. Ahogy ugyanis a jelen indítvány 103. és 104. pontjából kitűnik, a jelen indítvány 11. pontjában említett szóban forgó adószabályokat előíró, a Xinyi számára előnyös intézkedéseket a kínai kormány különböző ötéves tervek végrehajtásának keretében fogadta el.

151. E körülmények között a Bizottság megalapozottan vélelmezte, hogy az ilyen intézkedésekből következők torzulások az alaprendelet 2. cikke (7) bekezdése c) pontjának harmadik francia bekezdése alapján „a korábbi, nem piacgazdasági rendszerből áthozottak”.

152. E körülmények között a Xinyi első jogalapjának első részét el kell utasítani.

153. Ezzel szemben a Törvényszék nem vizsgálta meg az első jogalap második részét, ahogy a Xinyi által előterjesztett második, harmadik és negyedik jogalapot sem.

154. Mivel a jelen ügyben a per állása nem engedi meg, hogy a Bíróság döntést hozzon, álláspontom szerint az ügyet vissza kell utalni a Törvényszék elé annak érdekében, hogy megvizsgálja e részt és e jogalapokat, valamint az azok alátámasztása érdekében előterjesztett érveket.

155. E körülmények között a költségekről nem szükséges határozni.

VII. Véggövetkeztetés

156. A fenti megfontolásokra tekintettel azt javaslom a Bíróságnak, hogy a következőképpen határozzon:

- 1) A Bíróság az Európai Unió Törvényszékének 2016. március 16-i Xinyi PV Products (Anhui) Holdings kontra Bizottság ítéletét (T-586/14, EU:T:2016:154) hatályon kívül helyezi.
- 2) A Bíróság a Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd által az Európai Unió Törvényszéke elé terjesztett kereset első jogalapjának első részét elutasítja.
- 3) A Bíróság az ügyet az ezt meghaladó részben visszautalja az Európai Unió Törvényszéke elé.
- 4) A Bíróság a költségekről jelenleg nem határoz.